

☪ Прочеље

Верољуб Вукашиновић

ХИТНА

ЛИВАДА И СТРН

Почиње пролећни флерт
Љубакају се дани
Сунце растерује смрт
На расцветалој грани

Ново је вино и мех
Ново је рухо и трн
Нова је суза и смех
Нова ливада и стрн

Пред тркачем је писта
Пред песником су влати
Пред молитељем је крст

Неко ко књигу листа
Из које реч се злати
Ка мени упире прст

ПЕТАК

Још нераспакован овај је дан,
Увијен у тамну фолију,
Од жалних нити плашт му је ткан
За црну госпу. Меланхолију.

Пред вратима је. Тварје и перје
Гугута твог разнеће за трен,
Побећи од ње нећеш јер је
Ловац она а ти си њен плен.

Пун ништавила њен је сепет
Али ти гледај крилатих лет,
И слушај прхут, лепрш и лепет
Крила, на којима почива свет.

ЖЕЂ

Био сам крчаг целине
Сада сам фрагмент крчага

Био сам на студенцу
Сада се сећам воде

Био сам у девојачкој руци
Сада се сећам пролећа

Био сам пољубац свежине
Сада се сећам усана

Не ломите ме више
Доћи ће поново грнчар

Осећа ова глеђ
Да жеђ је велика у мени

ХИТНА

Да ли знају лекари из хитне
Како срце у грудима бије
Кад заболе ране градобитне
У човеку који жедан пије

Пије јутро пије женске очи
Пије тугу пије озарење
Пије вино што га кондир точи
Да излечи тајно обољење

Равијојле сестре медицинске
Посестрима и остале виле
Да ли виде невидљиво ткиво

Да ли знају те ране висинске
Да превију осмехом од свиле
Док на длану куца срце живо

ЈОРГОВАНИ

Од мириса ноћас пламте јорговани,
А како ли тек су пламтели у Расу
Кад Немањић рече: Ибар водо, стани,
Јелена пролази у звезданом часу.

Од тих јоргована једна мала грана
Донесе ми напев, неки стари, рашки,
Па се сетих оних непролазних дана
Због којих ми срце заигра у чашки.

Можда бих могао да у плавој лимфи
Јоргована нађем тихи *сиокој краја*,
Да није тих цветних, распламтелих нимфи,
Да ме не заведе мирисима маја.

АНЂЕЛУ, ЧУВАРУ

Менаџер тренутка, шаптач с леве стране,
Плодове ми нутка, савија ми гране
Од дрвета које расте само ноћу,
Из жаоке своје нуди ми слаткоћу,
Свако моје нећу претвара у хоћу,
Док додаје боје забрањеном воћу.

Није теби лако, чувару мог бића,
Ти гледао не би сва моја открића,
Ти слушао не би и хвалу и хулу,
Ти скупљао не би што је у расулу,
Да ме нећеш дићи, да ме нећеш спасти,
Иди, ја ћу стићи, кад отресем страсти.

ОТАЦ СЕРАФИМ, ГОДАЧИЦА

Када говори –диригује,
Анђели диригују њему,
Небеску музику он чује,
У свему је она, у свему.

Хорови из простора сферних
Тропаре непрекидно поју,
Али не чујемо ми скверни,
Ми слушамо музику своју.

Док светом харају харачки
Звуци што болести дилују,
Његови дланови старачки
Као да грешнике милују.

Ми мислимо старац онако,
Без разлога рукама плеше,
А сваки покрет нас је так'о,
Из сваког анђели се смеше.

ИЗВЕШТАЈ СА ЈЕДНОГ МЕСТА

На овом месту била је воденица
И њено ме сад нагони мливо
Да послушкујем извештаје птица
Да ишчитавам непознато штиво

Овде је млео воденични камен
Понекад кукуруз понекад пшеницу
Понекад тишину понекад пламен
Понекад све што стане у зеницу

На овом месту је ухо пастира
Неког дечака можда налик мени
Слушало свирца што у виру свира
И музику што се у јазу пени

Са овог места неко је нестао
И вратити се неће никад више
Воденице нема звук је престао
Извештај о томе ево ти пишем